

עזרי וזמרת י-ה

פרפראות וחידושים על פרשת השבוע
מפניני ר' עוזי צמח הי"ו

פרשת תזריע מצורע - תשפ"ה - גיליון 146

מדור הגימטריות

* וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת כָּל שְׂעָרוֹ אֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת זָקְנוֹ
וְאֶת גְּבַת עֵינָיו וְאֶת כָּל שְׂעָרוֹ יִגְלַח וְכו': (י"ד ט')

ומביא בספר מעינה של תורה בשם הכלי יקר שלוש עבירות
עיקריות הן ועליהן באים נגעים, גסות רוח, לשון הרע, וצרות עיון.
והנה המילים בפסוק: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת כָּל שְׂעָרוֹ אֶת
רֹאשׁוֹ וְאֶת זָקְנוֹ וְאֶת גְּבַת עֵינָיו, עולה בגימטריא 3995.
וכן המילים: וזה - על שלוש עבירות באים נגעים על אדם -
גסות רוח - ולשון הרע - וצרות עין, עולה בגימטריא 3995.

אע"פ דברי אמת נכרים הם בדבריו - אין ראוי וידבר לשון הרע.
* וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע וְהֵנִיחַ מִרְאֵהוּ עַל מֶן הָעוֹר וְבוֹ שְׂעָר
צָהָב דָּק וְטָמֵא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נָתַן הוּא צִרְעַת הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקֵן הוּא:
(י"ג ל')

והביא בעל הטורים, ובשביל שאהרן רואה את הנגעים ומטהרם
בלוג שמן זכה לשמן הטוב של שמן המשחה שיוּרַד על זקנו.
ונראה לרמזו כן במילים הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקֵן הוּא, זהו ראשי תיבות.
ובזכות ראיתו נגעי אדם ומטהרם - קיבל אהרן השמן הטוב
שעל הזקן - זקן אהרן.

* וְהִצְרֹעַ אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּגַע בְּגִדָיו יִהְיֶה פָּרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָּרוּעַ
וְעַל שָׁפָם יַעֲטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא: (י"ג מ"ה)
ומבאר רש"י וטמא טמא יקרא. משמיע שהוא טמא ויפרשו ממנו
(מ"ק ה.).

ובכלי יקר כתב ועל שפם יעטה, לכפר על חטא הלשון שבשפתיו.
וטמא טמא יקרא, כי המטמא בניב שפתיו אחרים אז טמא יקרא
גם הוא כי ודאי במומו פוסל.

ונראה לרמזו כן במילים וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא, זהו ראשי תיבות.
רואים אחרים את קלקולו ופרשו ממנו - ויקרא טמא טמא -
אתה ממעשיך.

* וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ שֹׁכֶבֶת זָרָע וּרְחִצּוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא
עַד הָעֶרְבַּי: (ט"ו י"ח)

ומביא תורה תמימה ואשה - אין לי אלא אשה. תנוקת בת ג' שנים
ויום אחד לביאה מניין, ת"ל ואשה [נדה ל"ב א'].

ונראה לרמזו כן במילים וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ, זהו ראשי
תיבות.

הקטנה שהיא בת שלוש שנים ויום אחד - ראויה לביאת אשה
- שאם ישכבה אִישׁ יטמאו.

פרפראות וחידושים

* וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשׁוֹר עֶרְלָתוֹ: (י"ב ג')

ומביא האור החיים הקדוש, וכתב האור החיים הקדוש, ורז"ל אמרו (מד"ד
תצא פ"ו) וזה לשונם למה התינוק נימול לח' - שקנה ה' רחמים עליו עד
שיהיה בו כח, וכשם שרחמיו על האדם כך רחמיו על הבהמה שנאמר (אמור
כב' כז') ומיום השמיני והלאה ירצה עכ"ל. וצריך לדעת מי גילה סוד זה כי בח'
ימים יהיה בו כח לא פחות ולא יותר. ונראה כי כח האמור בדבריהם הוא מה
שאמר בזוהר (תזריע מד. אמור צא:) שהוא כדי שיעבור עליו שבת ותגיעהו
נפש החיונית הנשפעת בעולם ביום השבת כידוע ואז יהיה בן קיימא.

ונראה לרמזו כן במילים וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשׁוֹר עֶרְלָתוֹ, זהו ראשי תיבות.
ולמה מצות מילה בתינוק לשמונה ימים? שקנה עליו יי' רחמים רבים
להתקיים - וזאת בזכות יום שבת ואשר ממנה יקבל תינוק נפש החיונית
וכח.

* וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשׁוֹר עֶרְלָתוֹ: (י"ב ג')

מובא בגמ' בנדרים לא: גדולה מילה - שאלמלא היא לא ברא הקדוש ברוך
הוא את עולמו, שנאמר כה אמר ה' אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים
וארץ לא שמת

ונראה לרמזו כן במילים וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל, זהו ראשי תיבות.
ולא יעמדו יתקיימו שמים וארץ וחוקותיה - לולי ישראל יהיו ג' נמולים -
מקיימים מצות מילה ביום השמיני.

* אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שָׂאֵת אוֹ סִפְחָת אוֹ בְּהֶרֶת וְהָיָה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ
לִנְגַע צִרְעַת וְהוּבָא אֶל אֹהֶרֶן הַכֹּהֵן אוֹ אֶל אֶחָד מִבְּנָיו הַכֹּהֲנִים: (י"ג ב')

ומבאר האבן עזרא והובא. ברצונו ושלא ברצונו כי הרואה בו אחד מסימנים
אלו יכריחנו שיבא.
ונראה לרמזו כן במילים וְהוּבָא אֶל, זהו ראשי תיבות.

והובא אל הכהן - וגם אם לא ברצונו.
ובאור החיים כתב ולמה שאמרו ז"ל (ערכין טו:) שהצרעת באה על לשון הרע
ימזו הכתוב בב' מראות נגעים על פי מה שכתב רמב"ם בפרק ז' מהלכות
דעות וזה לשונו לשון הרע הוא המספר בגנות חברו אף על פי שאומר אמת
אבל האומר שקר הוא נקרא מוציא שם רע על חברו עד כאן הנה האומר דברי
גנאי על חברו הגם שאומר אמת נקרא בעל לשון הרע, והאומר שקר נקרא
מוציא שם רע.

ונראה לרמזו כן במילים וְהוּבָא אֶל אֹהֶרֶן, זהו ראשי תיבות.

סיפור שבועי

רבי מאיר נסים מאוזן זע"א ראש ישיבת כסא רחמים-חלק ב'

המשך משבוע שעבר - כאמור הייתי משותק בחצי הגוף ולא יכולתי לזוז, כאשר היו מחליפים לי את הסדינים במיטה הייתי נאבק בהם מרוב כאבים, אבל מה? הביאו לי מסכת תענית, התחלתי ללמוד במיטה וחידושים שעלו לי רשמתי בגליון המסכת בעפרון תוך כדי שכובה, כך במשך ארבעה חדשים, לכתוב בעט לא יכולתי כי הדיו של העט בורח אחורנית בשכיבה, מסכת זו שמורה בידי עד היום הזה. פעם בשנת התשל"ו איבדתי אותה בחנות והוחזרה לי כעבור תשע שנים, היא יקרה כל כך בעיני אחר שכל ההגהות שבה נכתבו בשכיבה בעפרון, ומצאתי את עצמי שוב פעם בפסוק בתהלים (ל"ו כ"ד) "כִּי יִפֹּל לֹא יוֹטֵל כִּי יִי סוֹמֵךְ יָדוֹ:" ופירשתי על עצמי, 'כי יפול' אם הוא נפל מקומה שלישית, 'לא יוטל', לא יהא מוטל כאבן שאין לה הופכין. למה? 'כי יי' סומך ידו' ידי ב"ה לא נפגעו, ואני יכול לחדש ולכתוב. אחרי שנים בחדש שבט התשע"א מצאתי כי כל הפסוק 'כי יפול לא יוטל כי יי' סומך ידו: עולה 438 כמנין "עיפרון בידו" והוא פלא. ביום ראשון ט"ז אדר עברתי למוסד שיקום ברעננה 'בית לוינשטיין', שם נתבשרתי שבועות ה' וישועתו, גם הרגל השמאלית שהייתה משותקת ל"ע כמעט בכל האימונים ונתייאשו ממנה הרופאים בביה"ח תל השומר, תחזור לאיתנה. במוסד השיקום ברעננה עזרתי מדי פעם לכמה חולים להניח תפלין בכל יום, ולפעמים אף עשינו ברכת המזון בזימון, אף שרובם ככולם רחוקים מחיי הדת, בכל זאת יש בליבם אהבה מוסתרת (מהם זקן אחד מבולגריה בן שבעים ושנים שמעולם לא הניח תפלין).

ביום חמישי ג' באייר היה שאר בשרנו ר' אליהו ענקרי יצ"ו אצל הבבא סאלי צ"ל ובירך אותי שאזכה בקרוב ללכת על שתי רגלי ולאריכות ימים ולקבל פני המשיח, וייפתרו כל הבעיות בזמן קצר בס"ד, ונתן לי מים לשתות בכל יום. אמר לו רבי אליהו אבל הרופאים ראו שיש קרע בעמוד השדרה על יד רגל שמאל, אמר לו יש רופא עליון למעלה מכולם, הוא ישב ויעמוד וילך ויקבל פני משיח, ואכן כמה חודשים לפני נפילתי בין כסה לעשור התשל"ד, נסעתי לנתיבות, ובירכני הבבא סאלי באריכות ימים, הגם שאני בקשתי רק ברכה לילדים שלי הי"ו, אלא שראה ברוה"ק. ביום ראשון כ"ג מנחם אב תשל"ד נותחתי ניתוח מסוים בביה"ח בילינסון, לילה לפני כן ואני בבית לוינשטיין ברעננה, היה לי לגמור לערוך מאמר בשביל הרה"ג ר' חיים חזקיה חורי ז"ל מנתיבות מחבר ספר נחלת אבות ח"ב נדפס בירושלים התשל"ה, המחבר הוסיף בסוף ספרו מאמר מוסר בענין חינוך הבנים, וביקש ממני לערוך אותו, ישבתי ליד השולחן בבית לוינשטיין וסדרתי את המאמר. בלילה אמרתי מי יודע מחר אם הניתוח יצליח אם לאו ח"ו, לפעמים גם בניתוח פשוט אתה לא יכול לדעת כלום, ישבתי וערכתי את המאמר ובאמצע הכנסתי את המשפט הבא, ודע כי ברגע אחד בחיים יעמוד אדם חשוף פנים אל פנים מול המוות ב"מ ואז לא יועיל הון ביום עברה, ולא עצה ולא תבונה וגבורה, רק מצוות ומעשים טובים אם יש עלי מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר פדעוהו מרדת שחת, מצאתי כופר (נחלת אבות ח"ב עמוד תרכ) וכיוצא בזה על הניתוח שאני עומד לעבור מחר.

לבסוף נדפס הספר כאמור בירושלים תשל"ה, ובהקדמה שם עמוד תר"ח כותב המחבר שלמי תודה מוגשים בזה לידידי הרה"ג וכו' וכו' אשר נעתר לבקשתי ללטש את המאמר לסגנונו שלם ה' פעלו וישלח דברו 'ויפראהו' רפואה שלימה. המחבר התכוין לכתוב 'ויפראהו' אבל מסדר האותיות בדפוס הבחור ה'זעזער' כתב 'ויפראהו' וזה מכון מן השמים כי הרופאים אמרו שאחרי ניתוח שעברתי, תשעים וחמשה אחוז מהמנותחים לא יכולים להביא עוד ילדים, והקב"ה עשה 'ויפראהו' נתן לנו בחסדו הגדול עוד ילדים שהיו בריאים והכל בנסים ונסים נסים. לכן קראתי לבני שיחיה שנולד בר"ח טבת תשל"ו בארבעה שמות 'חיים' ע"ש החיים שה' נתן לי 'מצליח' על שם אבא מאיר. 'ציון' על שם חותני שנפטר שלשה חדשים לפני כן ביום ב' דראש השנה תשל"ו ו'ניסן' על שם הנסים שנעשו לנו. וגם שההריון שלו היה בניסן תשל"ה.

ואמרתי עוד כמה טעמים א', ר"ת השמות הנ"ל 'חמצן' זכר לחמצן שהזרימו לי בשעה שנפלתי כשהייתי מפרפר בין החיים ובין המוות. ב', השמות הנ"ל גם ר"ת 'מצנח' כשנפלתי מקומה שלישית כאילו צנחתי במצנח, עיין בשו"ת יביע אומר ח"ו אה"ע סימן ד' אות ו' שנפילה משתי קומות הוי רובו למיתה ע"ש ואני תמיד אייחל והוספתי על כל תהלתך, ואח"כ נולדו עוד שתי בנות מב"ת.

בתשרי תשל"ה חזרנו הביתה ב"ה אמנם עם יסורים רבים, אך לאט לאט בנסי נסים עמדתי על רגלי, בתחילה שנים רבות הייתי הולך נשען על מקל עד שהצלחתי ללכת בכוחות עצמי.

בזמנו כשנפלתי אמרו הרופאים האדם הזה לא יוכל לעמוד, לא ללכת, לא לשבת, כל הזמן ישאר שוכב, בצילומים ראו רגל שמאלית קטועה וחצי גוף משותק, טוב עשו בני הבית שלא סיפרו לי כלום ממה שאמרו הרופאים כי אחרי חדשים התחלתי לעשות ריפוי בעיסוק פיזיותרפיה באופני כושר וכדומה, אם היו אומרים לי שהרופאים 'גמרו עליך את הגולל' (לא את ההלל) הייתי מתייאש, אבל אני לא התייאשתי! דרכי להיות תמיד אופטימי ולחפש את הטוב בחיים. למדתי מאז שאין חוששים הרבה לדברי הרופאים, הנה הרופאים אמרו עלי מה שאמרו, ולמעשה מה שאמרו שישתדר לא השתדר, ומה שאמרו שלא יסתדר כן הסתדר, פשוט ונהפוך הוא, כל דבריהם מתוך השערות ונסיגות, וכל אדם ואדם עולם מלא ואין ללמוד מאחד לשני, פעם אמרתי בהלצה "ההוא יקרא ארץ רפאים" (דברים ג' י"ג) אל תקרי ארץ רפאים אלא ארץ רופאים.

בספר אסף המזכיר כותב הרב, ואני עברתי מאז ניתוחים רבים וגדול הניתוח האחרון, ביום ז"ך שבט התשע"ג להחלפת מפרק הברך. בעצת ידיד ע"י שני מומחים שהבטיחו שתוך שבוע ימים אחזור לאינתי והכל נעשה ע"י מחשב, וכו' ובעוה"ר לא נרפאתי עד היום, לא קראתי למאהבי והמה רמוני, וגם רעייתי אסתר נ"ע סבלה ממחלת קרוהן מרוב דאגות ואח"כ מסרטן המעי הגס ל"ע, ועברה ששה ניתוחים בארץ ובחו"ל עד שנלב"ע בדמי ימייה ביום ט"ז בכסלו התשס"א אסתר המלכה לפ"ק והיא בת 56 שנים והילדים הי"ו עברו עוד מחלות וטיפולים שונים שלא כדרך הטבע עד שתשש כחי, ואעפ"כ הייתי עונה לכל שואל כפי יכולתי.

וידיד אחד שידע חלק קטן מהתלאות שעברתי, והרבה כתובים על לוח לבי, יסורין שבצינעא ויסורין שבפרהסיא, אמר אלי, לו עבר בן אדם אחר תלאות כאלה, היה מתאבד או לפחות משתגע, אבל לי ב"ה יש **שלוש סגולות** ליישוב הדעת והם ר"ת **"תב"ל"** ויושבי בה

1. **תהלים**, בשנת התשל"ד בשכבי בביה"ח הייתי אומר כל יום כמעט חצי תהלים.
2. **בטחון**, ללמוד שער הבטחון בספר חובות הלבבות, שאין ספר מוסר כמוהו לדעתי הממחיש את קרבת אלהים לאדם, כאילו הוא אתך ממש, וכן תמיד הייתי נזכר בשירי חכמי ספרד המלאים אמונה ובטחון.

3. **לימוד**, הוא לימוד התורה בשכבי על ערש דוי בבית לוינשטיין התשל"ד הביאו לי שו"ת יביע אומר ח"ב שנדפס אז על נייר עתון והגיתי בו בחיבה רבה, כי דבריו מתוקים כמו מן (עבדיה בגימטריא מן עה"כ) מה המן היה נבלע באיברים, אף יביע אומר נבלע באיברים שאינך צריך לפתוח שום ספר הכל מוגש לפניך בשפה ברורה ומדויקת בלי קיצורים וכו' וכו' ואחרי סיכום דעות ראשונים ואחרונים וציורפי ס"ס וכללי הלכה הרי המסקנא עולה וברורה מאליה

והגאון זצ"ל בירכני פעם אחת בתל-השומר ואמר לי יש לך זכות אבות וזכות זו העמידתני ארבעים שנה, שעם כל היסורין שבלבי, אני מעודד ומברך אנשים לפי בקשתם ואינם מרגישים מסבלי כלום.

רבי מאיר נסים בן כ'מסאנה חנה מאוזן זע"א ת.ג.צ.ב.ה

לע"נ - ניסים חיים בן חנה

נורית בת מרים ע"ה

לברכה והצלחה: * יוסף בן חנה חנינה וב"ב * שרה בת אילה * יוסף מאיר בן גאולה ויקי

* נעמה בת שושנה * רפאל בן שרה * יוסף חיים אליהו בן דבורה * משה בן שרה וב"ב